

32001L0093

L 316/36

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

2001 12 1

KOMISIJOS DIREKTYVA 2001/93/EB**2001 m. lapkričio 9 d.****iš dalies pakeičianti Direktyvą 91/630/EEB, nustatančią būtiniausius kiaulių apsaugos reikalavimus**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos Bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1991 m. lapkričio 19 d. Tarybos direktyvą 91/630/EEB, nustatančią būtiniausius kiaulių apsaugos reikalavimus ⁽¹⁾, su pakeitimais, ypač į jos 5 straipsnį,

kadangi:

- (1) Veterinarijos mokslinis komitetas, remdamasis Direktyvos 91/630/EEB 6 straipsniu, 1997 m. rugsėjo 30 d. patvirtino nuomonę dėl intensyviai laikomų kiaulių gerovės.
- (2) 1998 m. liepos 20 d. Tarybos direktyva 98/58/EB dėl ūkinės paskirties gyvūnų apsaugos ⁽²⁾, parengta remiantis Europos ūkininkavimui skirtų gyvūnų apsaugos konvencija, nustato Bendrijos nuostatas, taikomas visiems ūkiuose laikomiems gyvūnams ir susijusias su gyvūnams laikyti skirtų konstrukcijų reikalavimais, izoliavimo, šildymo bei ventiliavimo sąlygomis, įrenginių ir gyvulių tikrinimu. Todėl šiuos klausimus būtina išspręsti Direktyvos 91/630/EEB priede, kai reikia nustatyti išsamesnius reikalavimus.
- (3) Siekiant pagerinti grupėse laikomų kiaulių gerovę, reikėtų imtis atitinkamų jų apsaugos priemonių.
- (4) Uodegų pjaustymas, dantų karpymas ir šlifavimas kiaulėms gali sukelti laikiną tiesioginį ir užsitęsusių skausmą. Kastracija gali sukelti ilgesnį skausmą, kuris yra dar stipresnis, kai suplėšomi audiniai. Todėl ši praktika yra žalinga kiaulių gerovei, ypač kai minėtus veiksmus atlieka nekompetentingi ir nepatyrę asmenys. Dėl šios priežasties turėtų būti nustatytos geresnė praktiką užtikrinančios taisyklės.
- (5) Anksčiau minėtoje Veterinarijos mokslinio komiteto ataskaitoje gerovės sumetimais siūloma nenujunkyti jaunesnių kaip 28 dienų paršelių nuo paršavedės, nebent

nujunkymas turėtų neigiamą poveikį paršavedės ar jos paršelių sveikatai arba jei ankstyvas nujunkymas yra naudingas paršelių sveikatai.

- (6) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Veterinarijos nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 91/630/EEB priedas keičiamas šios direktyvos priedu.

2 straipsnis

Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip iki 2003 m. sausio 1 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, dar jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

3 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2001 m. lapkričio 9 d.

Komisijos vardu

David BYRNE

Komisijos narys

⁽¹⁾ OL L 340, 1991 12 11, p. 33.

⁽²⁾ OL L 221, 1998 8 8, p. 23.

PRIEDAS

I SKYRIUS

BENDRIEJI REIKALAVIMAI

Be atitinkamų Direktyvos 98/58/EB priedo nuostatų, dar taikomi šie reikalavimai.

1. Toje pastato dalyje, kurioje laikomos kiaulės, vengiama daugiau kaip 85 dBA pastovaus triukšmo. Taip pat vengiama bet kokio nuolatinio arba staigaus triukšmo.
2. Ne trumpiau kaip aštuonias valandas per dieną kiaulės turi būti laikomos ne mažiau kaip 40 liuksų stiprumo šviesoje.
3. Kiaulių laikymo patalpa turi būti įrengta taip, kad gyvūnai galėtų:
 - lengvai patekti į jų gulėjimo vietą, kuri yra patogi fiziškai, šilta, tinkamai nusausinta, švari ir tinkama visiems vienu metu atsigulti,
 - normaliai ilsėtis ir keltis,
 - matyti kitas kiaules; tačiau savaitę prieš paršivimąsi ir paršiuojantis paršavedės bei kiaulaitės gali būti laikomos taip, kad kitos jų nematytų.
4. Nepaisant 3 straipsnio 5 dalies nuostatos, kiaulėms turi būti nuolat prieinama medžiaga, leidžianti patenkinti jų įgimtą smalsumo poreikį ir manipuliavimo poreikius, pvz., šiaudai, šienas, medis, pjuvenos, grybų kompostas, durpės arba minėtų medžiagų mišinys, nedarantis žalos gyvūnui sveikatai.
5. Grindys turi būti lygios, bet neslidžios, kad kiaulės nesusižeistų, ir suprojektuotos, patiestos bei prižiūrimos taip, kad kiaulės nesusižeistų ar nepatirtų kančių. Jos turi atitikti kiaulių ūgį ir svorį, o jeigu nėra pakratų, paviršius turi būti kietas, lygus ir tvirtas.
6. Visas kiaules būtina šerti ne mažiau kaip kartą per dieną. Kai šeriamos visos kiaulės ir ne iki soties, o naudojant automatinę sistemą, kai kiekvienas gyvūnas šeriamas atskirai, kiekviena kiaulė turi turėti galimybę patekti prie ėdalo tuo pačiu metu kaip ir kitos grupės kiaulės.
7. Visi daugiau kaip dviejų savaičių paršeliai turi nuolat gauti pakankamą kiekį šviežio vandens.
8. Visos intervencinės procedūros, atliekamos ne gydymo, diagnostikos arba kiaulių identifikavimo pagal atitinkamus teisės aktus tikslais, dėl kurių jautriosios kūno dalys yra sužalojamos arba jų netenkama arba dėl kurių pakinta kaulų struktūra, yra draudžiamos taikant šias išimtis:
 - vienodas paršelių kraštinių dantų sutrumpinimas juos šlifuojant arba kerpant žirkklėmis ir neliečiant lygaus paviršiaus vėliau kaip septintą jų gyvenimo dieną; kuiliams prireikus gali būti sutrumpintos iltys, kad jie nesusižeistų kitų gyvūnų arba nesusižeistų patys,
 - uodegos dalies nukirpimas,
 - kiaulių patinų kastravimas nesuplėšant audinių,
 - žiedų vėrimas į nosį tik tuo atveju, jei taikomos atviros laikymo sistemos, laikantis nacionalinių teisės aktų.

Nei uodegos, nei kraštiniai dantys negali būti kerpami ar trumpinami reguliariai, o tik tada, kai nustatoma, kad buvo sužeisti paršavedžių speniai arba kitų paršelių ausys ar uodegos. Prieš atliekant minimas procedūras, atsižvelgiant į aplinką ir gyvulių tankumą, imamas kitų priemonių, apsaugančių nuo uodegų kandžiojimo ir kitų blogybių. Dėl šios priežasties būtina pakeisti netinkamas aplinkos sąlygas arba valdymo sistemas.

Visas pirmiau minėtas procedūras atlieka tik šios direktyvos 5 straipsnyje nurodytas veterinarijos gydytojas arba apmokytas asmuo, turintis patirtį tinkamai ir higieninėmis sąlygomis taikyti naudojamus metodus. Jei paršeliai kastruojami arba jų uodegos kerpamos po septynių dienų nuo gimimo, tai atlieka veterinarijos gydytojas ir tik naudodamas nuskausminamuosius vaistus bei papildomus ilgalaikio veikimo analgetikus.

II SKYRIUS

ATSKIROS NUOSTATOS, SKIRTOS ĮVAIRIOMS KIAULIŲ KATEGORIJOMS

A. KUILIAI

Kuilių tvartai turi būti išdėstyti ir sukonstruoti taip, kad gyvūnai galėtų apsisukti ir girdėti, uostyti bei matyti kitas kiaules. Suaugusiam kuiliui turi būti skirta ne mažiau kaip 6 m² laisvo grindų ploto.

Kai šie tvartai yra naudojami taip pat ir apvaisinimui, suaugusiam kuiliui turi būti skirta ne mažiau kaip 10 m² laisvo grindų ploto ir tvartai turi būti be pertvarų. Nuo 2003 m. sausio 1 d. ši nuostata bus taikoma visiems naujai pastatytiems, perstatytiems arba po tos datos pirmą kartą pradėtiems eksploatuoti ūkiams. Nuo 2005 m. sausio 1 d. ši nuostata bus taikoma visiems ūkiams.

B. PARŠAVEDĖS IR KIAULAITĖS

1. Imamasi priemonių sumažinti grupėse laikomų kaulių agresyvumą.
2. Prireikus naikinami išoriniai bei vidiniai paršingų paršavedžių ir kaulaičių parazitai. Paršavimuisi skirtuose garduose laikomos paršingos paršavedės ir kaulaitės turi būti kruopščiai nuvalomos.
3. Savaitę prieš numatytą paršavimąsi paršavedėms ir kaulaitėms būtina duoti pakankamai medžiagos guoliams, nebent tai būtų techniškai neįmanoma dėl įmonėje taikomos srutų sistemos.
4. Norint palengvinti natūralų paršavimąsi arba paršavimąsi, kai reikia pagalbos, paršavedžių ir kaulaičių gardo užpalkinėje dalyje išskiriamas laisvas plotas.
5. Paršavimuisi skirtuose tvartuose, kuriuose kaulės laikomos palaidos, turi būti įrengtos paršelių apsaugos priemonės, pvz., skersiniai.

C. PARŠELIAI

1. Grindų ploto dalis, kurios pakanka visiems gyvūnams tuo pačiu metu ilsėtis, turi būti kieta arba padengta dembliu, šiaudais ar kuria nors kita tinkama medžiaga.
2. Kai naudojamas paršavimuisi skirtas gardas, jame turi būti pakankamai vietos paršeliams žindyti.
3. Nuo paršavedės paršeliai nenujunkomi ne mažiau kaip 28 dienas, nebent nujunkymas turėtų neigiamo poveikio veislinės kaulės arba paršelio gerovei ar sveikatai.

Tačiau paršeliai gali būti nujunkyti ne daugiau kaip septyniomis dienomis anksčiau, jei jie bus laikomi specialiose patalpose, kurios prieš įkurdinant naują grupę yra ištuštinamos bei kruopščiai išvalomos ir kurios yra atskirtos nuo tų patalpų, kuriose buvo laikomos paršavedės, kad sumažėtų ligų perdavimo paršeliams galimybė.

D. NUJUNKYTOS IR PENIMOS KIAULĖS

1. Jei kaulės yra laikomos grupėse, turi būti imamasi priemonių, kad jos tarpusavyje nesipeštų, nes tai nėra būdinga jų elgesiui.
2. Kiek įmanoma, jos turėtų būti laikomos ne mišrioje grupėse. Jei tenka laikyti tarpusavyje nepažįstamas kiales, jos turėtų būti kuo jaunesnio amžiaus, pageidautina likus savaitei iki nujunkymo arba praėjus savaitei po jo. Jei kaulės laikomos kartu su kitų grupių kaulėmis, joms turėtų būti suteiktos sąlygos pabėgti arba pasislėpti nuo kitų.
3. Pasirodžius pirmiesiems peštynių ženklams, tuoj pat ištiriamos priežastys ir imamasi atitinkamų priemonių, pvz., jei įmanoma, gyvūnams gausiai duodama šiaudų ar kitų medžiagų jų smalsumo poreikiui patenkinti. Puolami arba ypač agresyvūs gyvūnai turi būti atskiriami nuo būrio.
4. Raminamieji vaistai siekiant palengvinti maišymosi padarinius yra skiriami tik kraštutiniais atvejais ir tik pasitarus su veterinarijos gydytoju.